

SAPTIRMA VE İNTİHAL SERİSİ

KÂFİR!

ŞERİATA AYKIRI YAPILAN İŞLERLE
MÜSLÜMANLARI TEKFİR ETME OLGUSU
MÜSLÜMANIN MÜSLÜMANA "KÂFİR" DEMESİ!

2

S A N A D

Tr

Bismillahirrahmanirrahîm

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. İlklerin ve sonların efendisi olan Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed'e (s.a.v), ailesine, sahabelerine, gününe ihsan ile onların izinden gidenlere en üstün, eksiksiz ve kâmil bir şekilde salât ve selâm olsun.

YENİ BİR OLAY: FİKİRİN SAPMASI

Son dönemlerde Müslümanlar arasında tekfir olgusu yayılmıştır. Ne yazık ki İnsanların birçoğu bu meseleye karşı hoşgörülü yaklaşmıştır. Öyle ki "sen kâfirsin!" ibaresini duymak, insanlar için alışılmış bir durum olmuştur. Ne var ki bu meseleye karşı hoşgörülü olmak; fitneyi yaymak, kan dökmeye cesaret etmek, ırz ve namusu payımal etmek, ebeveyne itaatsizlik etmek ve Sıla-i rahmin kopmasına neden olmuştur. Öyle bir hale gelmişler ki her şeyden önce İslâm inancının (âkide) düzeltilmesinin vacibi bahane edilerek öldürmeye başlanmıştır. Bu da onların dinî bilgisizliğinden ve İslâm'ın doğruluğunun bilinmemesinden kaynaklanmaktadır.

Müslüman kimsenin din kardeşine ey kâfir "sen kâfirsin" demesi caiz midir?

Hayır caiz değildir.

● 'İbn-i Ömer radiyallahu anhümâ' dan rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Bir adam din kardeşine, ey kâfir derse, bu söz ikisinden birine döner. Eğer böyle denilen kişi söylenildiği gibi ise söz doğrudur; yerini bulmuş olur. Aksi takdirde bu söz söyleyene geri döner." (Buhari ve Müslim)

● Ebû Zer radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Kim bir adamı ey kâfir diye çağırır veya ona ey Allah'ın düşmanı derse, o adam da böyle değilse, bu söz, söyleyenin kendisine döner." (Buhari ve Müslim)

● Ebu Saad el-Hudrî'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "bir adam bir başkasını kâfir sayarsa, bu söz ikisinden birine döner. Eğer böyle denilen kişi söylenildiği gibi ise söz doğrudur. Yoksa kâfir dediği için kendisi kâfir olur." (İbn Hayyan "İman" adlı kitabında rivayet etmiştir)

YANLIŞ TASAVVUR – YANLIŞ ANLAYIŞ

Müslümanlar arasından davranışlar ile tekfir edenler yok mu?

Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına Allah'ın bir olduğuna, Muhammed'in onun kulu ve Resulü olduğuna şahadet eder, Yaptığı iyilik ile sevinir ve kötülükle de kendisini üzerse o zaman gerçek mü'mindir. Emîr-ül-Müminîn hazret-i Ömer bin Hattab'dan Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

- “Yaptığı iyilik kendisini sevindiren, kötülükler de kendisini üzen kimse mü'mindir.” Öyleyse ilginç değil mi bir kişinin din kardeşine ‘Kâfirsın’ demesi! Hâlbuki kardeşinin yaptığı iyilik kendisini sevindiriyor, kötülükler de kendisini üzüyor. Ve ne diye onu kâfir saymak ona inanchı şahadet etmekten daha evla olur?¹
- el-Âmeş de Ebu Sûfiyen'den rivayet ettiğine göre dedi: Cabir'e (r.a) dedim ki: “Kible ehlinde birine kâfir diye seslenir miydiniz? ‘Hayır’ dedi. ‘Müşrik mi’ diye sordum. Maazallah dedi ve gitti.”²

Ama Allah-ü Teâla buyuruyor ki: “Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlere ta kendileridir.” Öyleyse şeriatı uygulamayan tüm hükümdarlar kâfirdir, keza onların hükümlerinden razı olan halklar da öyledir. Öyle değil mi?

Hayır. Bu doğru değildir. Zira sahabeler, onlardan sonra gelenler, cumhûrül-ulemâ (âlimlerin çoğunluğu) ayet-i kerimdeki küfrün anlamını şöyle tefsir etmişler: **Küfre götüren şey bir küfür değildir.** Yani bu büyük bir günahır fakat o günahı işleyen kimse İslâm'dan çıkmaz.

1 İbn Abdel Bâr fi el-Temhid lime fi el-Mevt'i min el-Mâni ve el-Asanid.

2 a.g.e.

Kim dedi küfre götüren şeyin bir küfür olmadığını?

Bunu, İbn-i Abbas, Hûzeyfe, Tavvus, Mûcahid, Ahmed bin Hanbel, İbn Abdul Bâr yanı sıra İbn-i Cerir, el-Fahr el-Razî, el-Bağvî, el-Hazîn, el-Kurtûbî gibi büyük müfessirler de demiştir.

Peki, nasıl oluyor da bazı şeyh ve vaizler "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileri" diyebiliyorlar?

Bunu diyenler Ehl-i Sünnetin akidesini değil haricilerin akidesini benimsiyordur.

İmam Kurtûbî (el-Müfhim lima Üşkile min Telhisi Kitabi Müslim) eserinde diyor ki: "Allah-ü Teâla'nın Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir" şeklinde buyurması, aslında burada günahlar yüzünden tekfir edenlere karşı delil getirilmesidir, onlar da haricilerdir. Ama bunların burada delili yoktur.¹

İmam el-Semanî tefsirinde diyor ki: "Bil ki hariciler bu ayet-i kerimeyi Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir diye delil gösteriyorlar. Ehl-i Sünnet ise hükmü terk etmekle kâfir olmaz diyor."²

BAZI VAİZLERDE VAR OLAN ZAN VE EVHAMLAR

Müslümanlar arasında insanları İslâm'dan çıkaracak Allah'a daha büyük şirk koşacak olan var mıdır?

Hayır, Müslümanlar arasından İslâm'dan çıkaracak Allah'a daha büyük şirk koşacak kimse yoktur.

Peki, bunun delili nedir?

Bunun delili, Ukbe bin Âmir -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır: "Allah'a yemin ederim ki ben sizin benden sonra şirk koşacağınızdan korkmuyorum fakat dünyada bu hususta birbirinizle yarışıp çarpışıp çarpışarak sizden öncekilerin helak olduğu gibi helak olacağınızdan korkuyorum." (Buhari ve Müslim)

1 el-Müfhim lima Üşkile min Telhisi Kitabi Müslim, Ebu el-Abbas Ahmed el-Kurtûbî (2/116)

2 Tefsir el-Semanî. (2/42)

Âlimler bu nebevî kelimadan ne anladılar?

Âlimler, bu kelam ile dünya uğruna ümmetin birbirleriyle yarışıp çarpışmalarından ve dolayısıyla onları helak olmaya götüren şeyden, peygamber efendimizin ümmeti için korktuğunu ispatladılar. Peygamber efendimizin buyurduğu gibi ümmetin şirk-i ekbere (en büyük şirk) düşülmesinden herhangi bir korkunun olduğunu yalanladılar. Buna göre İmam İbn Abd el-Bâr'ın "temhid" adlı eserinde dediğidir:

"Herkim ki peygamberin korkmadığı yerde ümmeti Muhammed için korkan varsa, muhakkak ki bu kişi açık bir zorlama getirmiş olur."¹

Peki, Hz. Peygamber (s.a.v.) müslimin rivayet ettiği hadiste: "Lât ve Uzza'ya (tekrar) tapılmadıkça, gece ile gündüz gitmeyecektir!" diye buyurmadı mı?

Evet, hadis sahihtir. Ancak hadisin devamı da vardır ve Müslümanlara şirk oku atmak için hadisi delil gösteren kimseler saklarlar. Bu da maalesef ilmi hıyanet sayılır.

Bu makul müdür? Hadisin devamı nedir?

Hız. Ayşe (r.a.)'den nakledilen hadiste, Hız. Peygamber (s.a.v.) bir gün: "Lât ve Uzza'ya (tekrar) tapılmadıkça, gece ile gündüz gitmeyecektir!" buyurdular. Bunun üzerine Hız. Ayşe: "Ey Allah'ın Resulü! Allah (c.c.), ﴿O Allah ki Resülünü hidayet ve hak dinle göndermiştir, ta ki onu bütün dinlere galebe kılsın,﴾² âyetini indirdiği zaman, ben bunun tam olduğunu zannetmiştim!" demiş. Hız. Peygamber (s.a.v.) ise cevap olarak; "Bu hususta Allah'ın dediği olacak. Sonra Allah hoş bir rüzgâr gönderecek. Bunun tesiriyle kalbinde zerre miktar iman olanın ruhu alınacak. Kendisinde hiçbir hayır olmayan kimseler dünyada baki kalacaklar ve bunlar atalarının dinlerine dönecekler!" buyurmuştur." (Şahîh Muslim)

1 İbn Abdel Bâr fi el-Temhid lime fi el-Mevt'î min el-Mâni ve el-Asanid.

2 el-Tevbe suresi: 33

Burada anlaşılıyor ki cahiliye döneminde tapılan Lât ve Uzza'nın kıyamet büyük alametleri çıkınca ahir zamanda tüm Müslümanların ruhunu aldıktan sonra bir daha geri gelmeyeceklerdir. Bu bizim çağımızda olmadı. Zira iman Allah'ın fazileti ile hâlâ varlığını göstermektedir.

MÜSLÜMANLARDA YANLIŞ BİR İTİKAT

Peki, kabirler etrafında tavaf edip onları yücelten kabir severler müşrik hükmüne düşmüyor mu?

Kabirler etrafında tavaf etme eylemi şirk değil, haramdır. Çünkü şirk, tavaf edenin kabir sahibine ibadet etmeye niyetlenmesidir. Bu zaten söz konusu değildir fakat Kabir etrafında tavaf ederek Allah'a yakınlaşmaya niyet ediyorlar. Bu dinen yasaklanmıştır, çünkü Allah kabir etrafında değil, Kâbe'nin etrafında tavaf etmemizi emretmiştir.

Peki, Müşrikler aynı şeyi demiyorlar mıydı: ﴿ Biz onlara sadece, bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz ﴾ (Zümer: 3). Öyleyse kabir etrafında tavaf edenler de bu müşrikler gibi Allah'a yakınlaşmayı istiyorlar, öyle değil mi?

Hayır; İkisinin arasında büyük bir fark vardır. Çünkü müşrikler, Allah'a yakınlaşmak için putlara taptıklarını itiraf ediyorlar. Ama Müslümanların cahilleri ise, kabir sahiplerine taptıklarını düşünmüyorlardır. İki fırkanın arasındaki fark gayet ortadadır.

Bu arada, bir şeyin etrafında tavaf etmek, o şeye ibadet ettiğimiz anlamına gelmiyor. Biz Kâbe'yi tavaf ediyoruz ama bizim onun etrafında tavaf etmemiz onun değil Allah içindir.

Aynı şekilde kabirler etrafında tavaf edenler ona ibadet etmezler. Ama kabirler etrafında tavaf etmenin bidatinin günahını işlemiş oluyorlar. Allah (c.c.) yukarıda belirttiğimiz gibi onların kabirler etrafında tavaf etmelerini emretmemiştir.

Allahü telanın başkasına ibadet etmeme konusunda başka bir delil var mıdır?

Evet, birçok delil vardır. Bunlardan Cabir Bin Abdullah'ın (r.a) rivayet ettiği ile ilgilidir. Dedi ki Hz. Peygamberin (s.a.v.) şöyle dediğini duydum: "Şeytan Arap yarımadasında namaz kılanların kendine ibadet etmelerinden ümidini kesti. Fakat aralarındaki kin atarak onları birbirine düşürdü"¹:

- İbn-i Mesud'un (r.a) rivayet ettiğine de bakalım. Dedi ki Resulullah şöyle buyurdu: "İblis putların Arap topraklarında tapılmasından ümidini kesti ama yaptığınız önemsiz şeylere razı olacaktır; onlar da büyük günahlardır."²
- Bunlar delalet ve hata üzerindeler. Hz. Peygamber sanki bugün aramızda yaşıyormuş gibi bundan 1400 yıl önce bize onlarla ilgili uyarıda bulunmuştur.

Ama bazı şeyh ve vaizler hatta çok sayıda dindar kişiler, insanları tekfir ediyor ve şirk koşmakla suçluyorlar, peki bu nasıl oluyor?

Huzeyfe'den (r.a) dan rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Sizin için korktuğum şey, öyle kur'an okuyan bir adamdır ki, Kur'an'ın sevinci onda tecelli edip İslam'a koruyucu olduğu zaman, bu kişi hemen Allah'ın istemediği şekilde değişir ve o zaman ondan sıyrılarak ve onu arkasına atarak, komşusuna kılıç vurur hatta ona şirk oku atar." Dedim ki, "Ey Allah'ın Nebisi! (sallallahu aleyhi ve sellem) Hangisi şirk düşmüştür, oku atan mı yoksa ok kendisine atılan mı?" Dedi ki: "Tabii ki oku atan."³

1 Müslim (Sahihinde).

2 El-Hakim (Müstadrekte).

3 İbn Habban (81), el-Buhari el-Tarih el—Kebir eserinde (2907) ve el-Bezar (2793) rivayet etmişlerdir.

Suphanallah, Müslümanları tekfir ve onlara şirk oku atmak uğruna bütün öldürme, patlama ve kan akıtma olayları batıldır. Peki, peygamber efendimiz (salla allahu aleyhi vesellam) bununla ilgili uyarıda bulunmuş mudur?!

Evet, her kim bunu yaparsa büyük bir suç ve günah işlemiş olur, hatta onun günahı, tüm insanları öldüren kimse gibi olur. Allah (c.c.) buyurdu ki:

«İşte bu yüzdendir ki İsrailoğulları'na şöyle yazmıştık: Kim yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur. Peygamberlerimiz onlara apaçık deliller getirdiler; ama bundan sonra da onlardan çoğu yine yeryüzünde aşırı gitmektedirler.»^{el-Maide suresi: 32}

Peygamber efendimiz (s.a.v.) bununla ilgili olarak şöyle diyor: "Müslüman'a sövmek fasklıktır, onunla çarpışmak da küfürdür."¹

Tekfir ve Müslümanlara şirk oku atmak günahından Allah'tan bizi muhafaza etmesini, Müslümanların kanını durdurmaya, Müslümanları tekfir ederek dalâlete düşmüş ve tekfir yüzünden öldürme ve patlama olaylarına karışmış kardeşlerimize hidayeti göstermesini niyaz ederiz. Ümmeti Zâhir ve bâtın fitnelerden kurtulmasını niyaz ederiz. Muhakkak ki Allah buna kadirdir ve merhametlilerin en merhametlisidir..

MÜSLÜMANLARIN HATALARINA KARŞI DOĞRU DAVRANMANIN YOLLARI

Farz etsek Müslümanlara şirk oku atmanın tehlikesi ile ilgili belirtmiş olduğunuz hususlar, bu tehlikeli işin sonucudur. Peki, bu âlim ve vaizlerin, İslami toplumlarda yaygın olan şeriata aykırı şeylerde, bidatlerde susmaları anlamına mı geliyor?

Hayır, çünkü âlim ve vaizler şeriata aykırı olan şeylerin düzeltilmesi hususunda kendilerine düşen vazifeyi yerine getirmelilerdir. Bunu yaparken de aşağıdaki hususlar dikkate alınmalıdır:

- Hata yumuşak davranılarak düzeltilmeli. Çünkü Hz. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v.) bu yolu izlemiştir.
- Ümmetin tümü veya çeşitli kesimleriyle nebevi metnin belirttiği hususlar dışında küfür veya şirk-i ekbere düşmek suçsuzdur.
- Avamın hatalarını düzeltecek olanın, kalbinden Müslümanların davranış ve inançlarında herhangi bir suizan şaibesini yok etmeli ve şeriata aykırı olan şeylere düşmelerinin onları küfür veya şirk ile suçlamalarını caiz kılmadığını bilmelidir. Yoksa ne verilen nasihatın faydası olur ne de istenilen sonuç elde edilmemiş olur.
- Âlimler bunları yaparken şeri ilimlerdeki “ihtisasın ihtisası”na saygı duymalıdır. Mesela hadis âlimi fakih değilse fetva veremez, fetvanın nâkili de fakih değilse içtihat yapma hakkı yoktur.
- Fıkıhta ihtisası olmayan vaizlere gençleri Allah’a yakınlaştırma noktasında fazlaca ihtiyaç duyulur. Ama onlar fetva kaynağı değildir.
- Tekfir, kazai ve şeri bir hükümdür. Dinine ve hırslı bağlı Müslüman kişi de dine dil uzatmaktan sakınmalıdır.

SAPTIRMA VE İNTİHAL DİZİSİ

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Bu ilimi (Kur’an ve Hadisler) her haleften takva sahipleri muhafaza ederler. Aşırıların tahrifini, batılların intihalini ve cahillerin tevilini dinden uzaklaştırırlar.”¹

Sakat ve yanlış düşüncelere sahip olanlar, Allah’ın (c.c.) sözlerini ve onun resulü Hz. Muhammed’in (s.a.v.) kelamını selefi salihinden miras edilen ilmi metoduna aykırı bir biçimde ve vahi ilahinin büyük değer ve maksatlarına uymayacak biçimde anlamışlardır.

Gayrimüslimler için indirilen Kur’an-ı Kerimin bazı ayetlerine değinmişlerdir. Hatta istisna olarak geçen ayetleri ele almış, onları genel hüküm saymışlar ve Müslüman kesimin avamlarının akıllarına yanlış ve vahim bir şekilde yerleşmiş hatta kavram oluşturmaya neden olmuşlardır. Allah’ın sözlerini ve onun peygamberinin hadislerini tahrif etmişlerdir. Bu da Hanif olan İslâm dinine hiç ilgisi olmayan davranış ve tepkiler doğurmuştur.

Bu seride, bu yanlış ve sakat düşüncelere sahip olanların, Allah’ın ve Peygamber efendimizin sözlerini tahrifi, şeri hükümlerde sapma ve yanlış mefhumları benimseme gibi yanlışlarını tanıyoruz. Bu da onları Allah’ın ve resulünün muradını ve selefi salihini anlamadan ayrı hale düşürmüştür.

1 Meşhur hadis olup İbn Abd el-Bâr onu tashih etmiştir. Ahmed İbn Hanbel’den onun sahih bir hadis olduğunu rivayet edilmiştir.

S A N A D

www.sanad.network
twitter: @sanadnetwork
facebook.com/sanadnetwork
youtube.com/sanadnetwork
instagram.com/sanadnetwork

DAR AL FAQIH
PUBLICATION & DISTRIBUTION